

<http://www.arianafghanistan.com>

برلین - ۶ فبروری ۲۰۱۹

خلیل الله معروفی

"نشست، نشست، نشست"

"گفتگو، گفتگو، گفتگو"

از زمانی، که خلمی یا زلمی خلیل‌زاد، همهمه مذاکرات صلح امریکا با طالبان را سر زبانها انداخت، روزی نیست، که کلمات **"نشست"** و **"گفتگو"**، دهها و صدها بار بر زبان تلوزیونها جاری نباشد. و اینک، که جلسه و اجلاس و جرگه و کانفرانس مسکو به راه افتاده است، تکلیف ازین هم درآوردتر گشته است.

من شخصاً به همان اندازه ای، که از **"تهاجم فرهنگی"** رنج میبرم، از شنیدن کلمات نامناسب و غلط **"نشست"** و **"گفتگو"** و **"روند"** و امثالهم نیز عذاب میکشم. طی این سطور بر گوشه کوچکی از **"تهاجم فرهنگی ایران"** و اثرات شوم و سوئش بر زبان دری و حتی پشتوی افغانستان، مکتب خواهم کرد.

بلی؛ خواهران و برادران و عزیزان پشتون ما کلمه **"ناسته"** را به تقلید محض از **"نشست"** ترجمه کرده و سر زبانها انداخته اند. ضمن مقالات متعدد خود، که در طول سالیان متمادی نوشته شده و در **"افغانستان آزاد - آزاد افغانستان"** در دسترس قرار دارند، بارها بر این نکته تأکید کرده ام، که:

"تهاجم فارسی ایران" نه تنها زبان دری ما را هدف گرفته است، بلکه حتی زبان عزیز پشتوی ما نیز از آن در امان نمانده است. پشتونان ما غالباً - که حتی تا سرحد **"تماماً"** و **"کلاً"** تقرب میکند - دوزبانه اند. بدین معنی، که ایشان هر دو زبان بزرگ و رسمی ما - دری و پشتو - را **"زبان مادری"** خود ساخته اند. چون نویسندگان پشتونویس ما از مآخذ ایرانی به حد اعلای آن استفاده میکنند، در هنگام نوشتن به پشتو، همان اصطلاحات و لغات خاص فارسی ایران را به پشتو برگشتانده و در مقالات پشتوی خود می‌گنجانند. نتیجه این میشود، که **"تهاجم فارسی ایران"**، مستقیماً و غیر مستقیم بر زبان پشتوی افغانستان نیز اثر می‌گذارد. البته وقتی این نکته را پیش میکشم، زبان تحریر و زبان ادبی ما را مد نظر دارم؛ چه دری باشد و چه پشتو. به لغات ذیل پشتو توجه گردد:

- **"کارپوه"** ترجمه مستقیم **"کارشناس"**، که اصل عربی و معمول و معقول آن **"متخصص"** است.

- "روانبناد" و "اروانبناد" ترجمه باللفظ از "روانشاد" و "ارواح شاد"، که اصل عربی آن "مرحوم" است و در زبان عامیانه و محاوره کابلی معمولاً "خدایامرز" میگوئیم.

- "ناسته" ترجمه تحت اللفظی از "نشست" است، که جانشین "جلسه" و "اجلاس" و "جرگه" شده است.

رول تبلیغ:

در تهاجم فرهنگی از رول "تبلیغ" و "تکرار"، حد اعلاى استفاده را مرعى میدارند. چون خوب میدانند، که:

"خوپذیر است، نفس انسانی!!!"

یعنی آنقدر یک کلمه را به گوش و چشم خلق خدا میزنند، تا مردم بدان عادت کنند. معلوم است، که هر کلمه نو و جدید - هر قدر کاغذپیچ هم باشد - وقتی به تکرار به سمع شنونده رسانده شود، سرانجام، گوش و قوه شنوائی شنونده با آن عادت میکند. ستراتیژی مبلغان ظالم ولی هوشیار "تهاجم زبانی و فرهنگی" همین است. این ستراتیژی در بستر زمان و گذر وقت فراوان، بالأخره کار خود را میکند. مثلاً:

- آنقدر "نشست و نشست و نشست" میگویند و مینویسند، تا کلمات "جلسه و اجلاس و جرگه و لویه جرگه" همه شکست بخورند و حتی ضرب المثل مشهور "نشست و شکست" به "نشست و نشست" تبدیل گردد.

- آنقدر "دانشگاه و دانشگاه و دانشگاه" میگویند و مینگارند، تا مردم کلمه خوشنمای و مقبول و مأنوس "پوهنتون" را فراموش کنند.

- آنقدر "مجلس نمایندگان و مجلس نمایندگان و مجلس نمایندگان" میگویند، تا مقولات "ولسی جرگه" و "شورا" و "مجلس شورا" و "شورای ملی" از یاد خلق خدا "پنسل پاک" زده شود.

- آنقدر "ویژه ویژه ویژه" میگویند، که کلمه "خاص" قالب تهی کند.

- آنقدر "بیمارستان بیمارستان بیمارستان" میگویند و مینویسند، تا مردم "شفاخانه" را از دم تیغ بگذرانند.

- آنقدر مقولات ناقص "راهبرد و راهبردی و راهبردی و راهبردی و راهبردی و راهبردی" را تکرار میکنند، تا مردم مقولات جهانی "ستراتیژی و ستراتیژیک" را فراموش کنند.

- آنقدر "میز گرد و میز گرد و میز گرد" میگویند، تا "میز مَدور" از اذهان شسته شود.

- آنقدر "آماج و آماج و آماج" را مکرراً تکرار میکنند، تا کلمه "هدف" عربی از اذهان برود.

- آنقدر "موضع موضع موضع" را تکرار میکنند، که کلمه معمول "موقف" از میان برداشته شود.

- آنقدر "روند و روند و روند" را به گوش خلق الله میرسانند، تا مقوله فرانسوی و جهانی "پروسه" و کلمه عربی "جریان" از یادها بروند.

- آنقدر "شهروند و شهروند و شهروند" میگویند و مینگارند، تا مردم بدان خوی بگیرند و کلمات "همشهری" و "وطندار" و امثال آنها را، که بدانها عادت کرده ایم و از خود ما هستند، فراموش کنند.

- آنقدر "گفتگو و گفتگو و گفتگو" میگویند و مینویسند، تا کلمات معقول و مقبول و مأنوس و معمول "مذاکره" و "مفاهمه" از یاد مردم بروند.

- آنقدر "جشنواره و جشنواره و جشنواره" میگویند، تا کلمه جهانی "فستیوال" به طاق نسیان فرستاده شود.

- اینقدر "فناوری فناوری فناوری" را تکرار میکنند، که کلمات بین المللی "تکنولوژی و تکنالوجی" از اذهان مردم ما محو گردند.

- اینقدر "ارتش ارتش ارتش" میگویند، که کلمه "اردو" حتی از یاد "اردوی ملی" هم برود.
 - اینقدر "واحد واحد واحد" میگویند، که کلمه "قطعه" از روی زمین برداشته شود.
 - اینقدر "نیروها نیروها نیروها" میگویند، که مقوله مرّوج و سهل الهضم "قوا" از یاد اردو هم برود.
 - اینقدر "آشنشانی آشنشانی آشنشانی" را به گوش مردم میرسانند، تا مقوله معمول "اطفائیه" خودکشی کند.
 - اینقدر "فرمانده فرمانده فرمانده" را بر زبان میرانند، که هرچه "قوماندان" است، خلع سلاح و خلع لباس و خلع فورم و نشان گردند.
 - اینقدر "رئیس ستاد ارتش رئیس ستاد ارتش رئیس ستاد ارتش" را به کار میبرند، که هرچه "لوی درستیز" در تاریخ اردوی ما بودند، کپه های زهر را نوش جان کنند.
 - اینقدر "جدول زمانبندی شده جدول زمانبندی شده جدول زمانبندی شده" را نشخوار میکنند، تا ترکیب زیبا و فصیح و "خداخوب کرده" خود ما؛ یعنی "تقسیم اوقات" روی در نقاب خاک نهد.
 و قس عل هذا

مبلغان "تهاجم فرهنگی و زبانی" ضمن این پروسه در واقع از فحواى همان مثل معروف کابلی استفاده میکنند، که:

«نو آمد به بازار، کهنه شد دلآزار»

اینان مگر فراموش میکنند، که مردم ما مثل دیگر و جامع تر را نیز در حافظه دارند، که:

«به کهنه خود بساز، که نو دیگران گران است!!!»

بابا! دل ما از شنیدن اینقدر "نشست نشست نشست" سیاه شد؛ و آنقدر سیاه شد، که دیگر حتی از کلمه "نشستن" هم بد
 میبریم!!!

از برای خدا و از برای افتو روز قیامت!

بس است، اینقدر "از خودکشی و بیگانه پرستی"!!!

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ

نشست نشست نشست

Marooft_k_neshast_neshast_neshast.pdf